

Když...

Daniel Landa

Emi D G D G H Emi

Emi D G

1. Když se mysl zraněná zřítí do hlubin

D G

zřítí do hlubin

H Emi

a z barev je stín.

Když je hlava skloněná a zapůsobil blín,

zapůsobil blín,

klín vyráží klín.

H

- R: Tiše se bojíme zachránit vadnoucí růže,

G D G

marný je čekání, že někdo nezištně pomůže.

2. Ztrácíš právo něco si přát, když se vzdáváš,

ze strany na stranu vláčet sebou necháváš.

Když co přijde dál je nejasné a ty nemáš už co říct,

tak nečekej víc.

Když tvá víra pohasne a pobledlá je líc,

jdeš konci vstříc.

- R: Tiše se bojíme...

Gmi

F B

3. Když tvá vlastní vůle má zlomený vaz, nemůžeš se hnout

D Gmi

a uvolnit z pout.

Dej ti, Bože, sílu zas na koně nasednout

a opustit kout.

D

Bojuj a pak možná zachráníš vadnoucí růže,

B F B

nečekej marně, že někdo nezištně pomůže.

Nenech se ke zdi otočit a nenech se oslepit,

dej růžím pít.

Neboj se na cestu vykročit, pak zas můžeš snít

a pro ty sny žít.

Asmi Gmi Asmi Gmi